

Австрією), і кругом на схід і на південь великі простори. Українська держава (царство) під його рукою була вже великою державою. Року 988-го Володимир хрестився в християнську віру від візантійськи. Греки і оженивсь з грецькою царівною Ганною. Ного заходами християнська віра почала ширити ся скрізь по його державі. Володимир по сводив школи і шість учити в них діти. Так почала ся в нашій українській державі просвіта. Такого дечого — пані люте переклад від Греків.

Ще та жінота Володимир породив своїх синів та живлюване землі; але як він умер, року 1015, сини його довго скаржили ся за божівщину аж поки син його Ярослав заживлюван над усією державою і надбив над свою руку ще й деякі інші землі. Вбив ся він у велику силу, називав ся і усякими королями й царями: одного свого сина одружив з грецькою царівною, двох других з німецькими князівнями одну дочку піддав за порубського короля Гаральда, другу за французького короля Генріха I. Нане землі через те називаюм пошла ся з чужими землями, наш народ переїмав від інших народів те гарне, що було в них.

Ярослав, як і батько його, скрізь заводив школи. Сам він любив читати та розмисляти з ученими людьми; звелін попередкляти на тодішню нашу книжну мову деякі грецькі книги і завів бібліотеку (книгозбір) у Софійській церкві. Сю церкву звелін він грецьким майстрам вибудувати в Києві, і вона, з деякими підмінами й прибудовками додержала ся й досі і зветь ся тепер Софійський собор. Князь Ярослав силкував ся як краще упорядкувати лад у своїй державі; він почав заводити кращі закони і записувати їх на папір, а досі поно не записувало ся; та книга, де почато списувати закони, зветь ся «Руска правда». Умер Ярослав року 1054-го.

Ярослав, як і батько його, скрізь заводив школи. Сам він ма своїми силами на пять частин, чи князівств. Такі князівства звали ся тоді уділами. З того часу завів ся у нас між князями такий лад, що найстарший брат звичайно брав київський уділ, князював у Києві і звав ся великим князем. Таким робом зробив ся Київ столицею нашої української, — чи як тоді казали — рускої, — держави. Як старший брат умирає, то замість сего великим князем ставав підстарший брат, за ним третій і так аж до посліднього брата. Такий був звичай, та самі князі не ду